

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 27. Varii libri publica auctoritate proscripti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

§. XXVII.

*Varii libri auctoritate publica
proscripti.*

Hoc item anno Franciscus Magnus Etruriæ Dux in Liberos Murarios severius inquiri, & hortante Nuntio Apostolico decretum promulgari iussit, vi cuius in omnes hosce fanaticos Nugatores, qui in toto Ducatus ambitu existerent, conventicula agerent, aut gravi suspitione gravati essent, iudicii acta instruendi facultas, Sacræ Inquisitioni data est. Ipse etiam Pontifex Doctorem Crudelium damnatæ huic sectæ adscriptum ad S. Officii carceres abduci præcepit, & Cardinalis Guadagnius Urbis & Orbis Vicarius per suos satellites cunctos domus angulos pervestigari iussit; id vero, cum Nobilis quidam præsentiret, omnia scripta, quibus detectis capti causa longe pejor fieret, clam ad securum locum transferri curavit. Non deerant tamen (& quæ causa adeo mala, & sententia adeo absurda inveniri potest, quæ Patrono careat?) qui proscriptæ hujus Societatis mysteria defendere auderent, & *Apologeticam ac Historicam relationem de Liberorum Murariorum Societate* in vulgus spargerent. Eo autem

Hh 3

COM-

Sæc XVIII
A. C. 1739

comperto Clemens Pontifex Romæ in foro publico ante Ecclesiam S. Marie supra Minervam ferale pegma erigi, & carnificis manu præfatam Apologiam, necnon alium librum, cui titulus: *Vera miracula famosi Gallici Abbatis Parisi* publice comburi iussit. Præterea eisdem Pontificis mandato ac contenta Sacra Romana Inquisitio per specialia decreta plures noxios libros atro stigmatate notavit, & quidem die decima tertia Aprilis *Acta Ecclesie Ultrajectinae exhibita in defensionem Archiepiscopi & Capituli ejusdem Ecclesie adversus scriptum Archiepiscopi Mechliniensis.* Eodem die per speciale Breve Clementis Papæ & postea per S. Inquisitionis decretum proscripta est *sententia Parlamenti supplementis scriptum sub titulo: Canonisatio Vincentii a Paulo, necnon Matthæi Braverii dissertatio de populorum veterum ac recentiorum adorationibus.* Eandem sortem subiit Thomæ Burneti *Theoria Sacra telluris: necnon Israelis Theophili Canzii liber, inscriptus: Philosophia Leibnitianæ & Wolfianæ usus in Theologia,* quod opusculum rursus Anno 1753. die decima sexta Maij proscriptum fuit. Die autem decima octava Februarii confixus est Montgeroni *Enthusiastæ liber, cui titulus: Veritas miraculorum, quæ per intercessionem D. Pa-*

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

ridis, aliorumque Appellantium suere pa-
trata. Pariter die decima tertia Apri-
lis notati fuere hi libri I. Radulphi
Cudworthi *Systema intellectuale hujus uni-
versi* II. Cesellius *Filomestiges* III. Hugonis
Grotii *Manes ab iniquis obtrektoribus
vindicati*. IV. P. Joannis Harduini S. J.
opera varia, item opera selecta. V. Hen-
rici Heuel *officium B. V. Parallelometri-
cum unacum litanis*. VI. Henrici Kip-
pingii *Antiquitates Romanæ & notæ ac
supplementa ad Epitomen Historiæ Eccl.
Jo. Pappi*. VII. *Dissertationes X. Theo-
logi Lovaniensis de locis Theologicis*. VIII.
*Commentationes Historicæ ad Historiam In-
quisitionum*. IX. *Newtonianismus pro sæ-
minis Nobilibus*. X. Martini Ortizii Ca-
ducus *Theologus & Crisis pacifica de exa-
mine Thomistico*. XI. Emanuelis Schwe-
denborgii *Principia rerum naturalium*.
XII. *Systema veterum & recentiorum circa
statum animarum a corporibus separata-
rum*. XIII. *Thymoleon adversus improbos
literarum, bonarumque artium osores Me-
nippea*. XIV. Joannis Tillotson *sermones
de vario argumento*. XV. Petri Zornii
Historia Eucharistiæ Infantium.

Eodem hoc anno in Herbipolensi
Urbe sine Auctoris, typi aut typogra-
phiæ loco divulgabatur quidam liber
sub hoc titulo: *Brevis notitia Monasterii
B. V. M. Ebracensis, sacri Ord. Cister-
ciensis*

Sæc. XVIII. *ciensis in Franconia ex probatis Auctoribus*
A. C. 1739. *tum impressis, tum scriptis, ex originalibus*
diplomatibus, antiquis documentis & scri-
pturis desumpta, & in hunc ordinem re-
acta, a quodam ejusdem loci & Ordinis
Religioso Anno 1738. Cum autem Fri-
dericus Carolus Comes de Schönborn
Herbipolensis Episcopus ac Franconiae
Dux Ecclesiae suae jura, & honorem
gravissime hoc scripto læsum, lace-
tumque arbitraretur, die vigesima Apr-
ilis hunc librum proscripsit edito hoc
decreto:

„Cum ab Ebracensi Diæcesis ac Her-
 „bipolensis Principatus Monasterio liber
 „quidam sub titulo *Brevis notitia* &c.
 „contra Sacra & profana jura, necnon
 „S. R. Imperii statuta, aliaque decreta
 „sine Authoris, Impressoris ac typogra-
 „phiæ nomine & absque Episcopi aut
 „territorialis Domini censura in huiate
 „Episcopali ac Ducali Metropoli, nec-
 „non passim in ejus Principis ditionibus
 „distributus, divulgatus, ac studiose
 „distractus fuerit, hicque ex allatis ille-
 „galitatibus severissimæ poenæ obnoxius
 „sit, aliunde vero in præfato libro non
 „modo piæ memoriæ Prædecessores
 „hujus Diæcesis & Principatus Episcopi
 „ac Imperii Principes acerbissime ac
 „ignominiosissime proscinderentur, & in-
 „ter alia convitia *ceu iniquissimi Deten-*
tort,

„tores, Spoliatores, Usurpatores, & vio- Sæc. XVIII.
 „lenti direptores &c. imo & tanquam in- A. C. 1739.
 „humani & Barbari haud toleranda te-
 „meritate traducerentur, sed etiam eo-
 „rum Episcopalia & Territorialia jura
 „Regalia, jurisdictio ac potestas scele-
 „ratis, petulantibus, & a Monasterio,
 „quod Episcopali ac territoriali eorum
 „jurisdictioni subjectum est, haud tole-
 „randis probris impeteretur: Eapropter
 „Celsissimus Princeps, quantumvis Ab-
 „bati & Ebracensi Monasterio hucusque
 „exhibitam toties clementiam ac bene-
 „volentiam imposterum quoque imper-
 „turi omnino propensus sit, nihilominus
 „impulsum coactumque se sentit, quæ
 „ad debitam animadversionem necessa-
 „ria sunt, adhibere; non enim permit-
 „tere, aut impune abire licet, ut ejus-
 „modi probris, calumniis & menda-
 „ciis turgidi libelli in Episcopalibus, ac
 „territorialibus terris proterve divul-
 „gentur, ac tot injuriosæ, crassæ, &
 „præjudiciosæ falsitates, totque impu-
 „tationes omnino falsæ spargantur, ac
 „propagentur. Hac de causa serio ac
 „districte Celsissimus Princeps præcipit,
 „ut propudiosus hic & calumniosus li-
 „ber, postquam præsens hoc clemen-
 „tissimum mandatum fuerit prælectum,
 „præconis voce in Herbipolensis Urbis
 „consuetis locis proscribatur, dilacere-
 „tur,

Sæc. XVIII. „tur, & reservato in illius Auctorem &
 A. C. 1739. „Typographum judicialiter procedenti
 „& debitis pœnis animadvertendi jure
 „tanquam temerarium, calumniosum
 „& probrosum scriptum in omnibus Epi-
 „scopalibus ac territorialibus terris pro-
 „hibitum ac proscriptum sit, nec sub
 „gravissimis pœnis invehi, divendi,
 „aut alias divulgari vel distrahi a quo-
 „quam possit, ac insuper quivis Dia-
 „cesanus, subditus ac incola, qui hunc
 „librum apud se detinent, illum intra
 „triduum ad Episcopalem Curiam sine
 „ulla tergiversatione deferant &c.

Sub idem quoque tempus P. Bôt-
 jeau S. J. Parisiis librum edidit, cui
 titulus: *Philosophicum tentamen de ani-
 mabus Brutorum, cum approbatione &
 Privilegio Regis.* In eo Auctor Bruti-
 quorum animas esse malignos Spiritus
 fingit, vim cognoscitivam, loquelam
 &c. attribuit; suum autem systema
 fundat in eo, quod quidem Angeli
 pravi mox post lapsum ad infernum
 fuerint damnati, fide autem decisum
 non sit, quod jam nunc hanc poenam
 sustineant, sed quod ea ad extremum
 judicii diem differatur, nunc vero ho-
 mines seducant, eorum corpora obsi-
 deant &c. idque pateat ex Matth. 25.
 v. 41. & cap. 8. v. 29. Ep. Jud. v. 6. ne
 vero tot spiritus essent otiosi, ex iis quos-
 dam

dam Deus uti animalia ad hominis obsequium, & majorem spirituum horum humiliationem creaverit, quæ tamen ob mediocrem magisque imperfectam organizationem etiam imperfectiores, quam homines, actus exercere possint, proin mirum non sit, quod hæc animalia cogitare, aliqua cognoscere, sentire &c. valeant, & tales spiritus post mortem animalis in aliud animal transmigrare queant. Profitetur quidem Auctor, quod ipse ita non sentiat, sed duntaxat, ad fallendum tempus exponere voluerit, quid hæc in re luxuriantis ingenii homines excogitare possent: attamen vix hujus libri monstrum publicam aspexerat lucem, cum illico communes audirentur querimonie & offensiones, præcipue quia Author in libri fronte falso exposuisset, illam cum Regis privilegio & approbatione prodidisse. Ea propter Parisiensis Cancellarius omnia illius exemplaria non modo auferri ac suppressi, sed & in illius Auctorem solerter inquiri jussit: Postquam igitur & præfati Patris calamo hunc libellum profluxisse, detectum fuerat, ejus Superiores illum Parisiis ad Flechiense Collegium amandarunt, eumque ad retractandum, dampnandumque hoc commentum compulerunt, nihilominus hic Auctor anno sequenti in
Epi-

Sæc. XVIII
A. C. 1739.

Sæc. XVIII. Epistola Parisiis edita atris omnino coloribus depingebatur, ejusque liber in Anglia solide refellebatur.

§. XXVIII.

Historia de secta Inspiratorum.

Jam anno Christi millesimo quingentesimo septuagesimo quinto in Hispania ortum habuit diabolica secta, quæ se *illuminatos* vocabat, & ex Mosinosii commentis aliisque delirantis ingenii somniis conflata erat: Hæc Hispaniæ terris eliminata in Gallias & præcipue in Picardiæ Provinciam transmigravit, ubi tamen circa annum prioris sæculi trigesimum quintum a Ludovico XIII. Rege ad nihilum ferme redacta fuit. Hujus reliquiæ in Anglia, communi omnium sectarum asylo, sedem fixere; mutatoque solo nomen quoque & errores mutarunt; quippe semetipsos nuncupabant *Inspiratos*, eo quod se specialiter a Deo inspiratos, atque ad id præcipue vocatos mentiebantur, ut Regibus, Gentibus & Urbibus extremum denuntiarent excidium, nisi quieto & interno influxu in occultam Dei substantiam penetrarent niterentur: Jactitabant insuper, sibi inditam esse virtutem mortuos post triduum ad vitam revocandi, se esse veros